

Komşu Kızı

– Zekai Budak · 27 Eylül 2014

KOMŞU KIZI (II)

Sen hep anne olurdun ben de daima baba
Evcilik oynamayı nedense pek severdin
Bebemiz uyuyunca başın yaslayıp bana
"Ah bütün bunlar bir gün sahici olsa" derdin

Ellerin saatlerce ellerimde gezinir
Gözlerin gözlerime pek mânâlı bakardı
Minik muhayyilende ne kurardın kim bilir
Şüphesiz sende aşkın ilk filizleri vardı

Nihayet komşu kızı ümitlerin yeşerdi
Yıllar vaad ettiği hediye sunmada
Gülüşün güzelleşti göğüslerin belirdi
Bir esrara büründün on üçüncü baharda

Güneşin öpüştüğü mor ufuklar değişti
Çapkın bir gülüşle ay dans etmekte semada
Rüzgârlar kulağına ne fısıldar bilmem ki
Besbelli minik kuşlar senin için havada

Sal dağıt saçlarını bahar yeli okşasın
Herşey bir başka güzel herşey pek tatlı bu gün
Vallahi komşu kızı eskisinden başkasın
Bu gün bayram olmalı ya da mutlu bir düğün

Sol göğsünün altında bir şeyin attığını
Neyin ne olduğunu ilk kez bu gün farkettil
Bir ılıkça lezzetin merak ettin ardını
Oyuncak bebekleri çocukluğu terkettin

Saraya denk o evin kapısı şimdi örtük
Nerede halı diye yere serdiğin kilim
Evcilik oyunları geçmişte kaldı artık

Sen mahsusçuktan anne ben de baba değilim

Görmeden parmağında bir gün bir altın yüzük
Toprak olmaktır benim Tanrı 'dan tek dileğim
Zaten yüreğim böyle ezelden beri ezik
Sen sahiden anne ol ben sahiden öleyim

(Babaeski - 28 Şubat 1975)

Zekâi BUDAK